

מסורת הש"ס

המפלת חתיכה פרק שלישי נדה

כז.

עין משפט
נר מצוה

סג א מיי פ"י מהל' איסורי
ציהה הט"ו סמג לאוין
קיא [טוש"ע י"ד סי' קלד
ס"ד]:
סד ב ג מיי שס ה"ד סמג
שס טוש"ע י"ד סי' קלד
ס"ד]:
סה ד מיי פ"ג מה' עומאת
מת ה"ד]:

'הרא"ש (המשך)

[illegible]

חומר שני ויָדוּת. פִּי' הקוֹטֶרֶס לר"מ דְּבָחִיָּה וְעוֹף טוֹמָא לִידָה
הוּא חוֹמֶר ב' וְלֹדוֹת אִם חִיָּה וְעוֹף הֵם זָכַר יִהְיִינוּ לָהּ
חוֹמֶר שְׁלִי אֶלֶּם פִּסְקִינ' בְּנִקְבָּה לְטוֹמָא וְחוֹמֶר חִיָּה וְעוֹף לְטוֹהֶרָה
שְׁמָא אִין וְלֹד בְּשִׁלִּי וְקִשָּׁה לר"מ אִי חִיָּה וְעוֹף זָכַר אִמָּאִי מִסְפָּקָא שְׁלִי

[illegible]

החומר שני ולדות. אם זה זכר חיישנין נלמא נקבה הוה ההוא דשליא ויחשב לזכר ולנקבה ולרצון דאמרי המפלת חיה ועוף אינו ולד מאי דאחומרמא איכא צהאי ולד מחמרינן עלה נמימר ליכא שום ולד ואין לה דם טוהר והיינו חומרא דליה ומשום שליא מטמינן לה שבושים:

שֶׁאֵינִי אוֹמֵר. וְלֹא הוּא עִם הַשָּׁלִיחַ
וְנִימוּחַ שְׂפִיר שֶׁל שְׁלֵיחַ. שְׂפִיר. וְלֹא:
שֶׁמֶאֱמַר נִימוּחַ שְׁלֵיחוֹ שֶׁ שְׂפִיר. כְּלוּמַר
שֶׁשְׁלֵיחוֹ שֶׁל זֶה שֶׁלְּפָנָיו נִימוּחַ וְזוֹ אֵינָה
שֶׁלּוֹ הוֹאִיל וְאֵינָה קְשׁוּרָה כִּי. כְּמִנִּי מִיָּהּ
בְּזִמְנָה שֶׁקְשׁוּרָה עִמָּהּ. **וְיִצְחָק. דְּרָבִי**
אֲמַר כִּדְבַר שְׂאִינוֹ שְׂאֵלָה: אֵיךְ הוּלֵךְ. אֲדָנִי
יִצְחָק שְׁלֵיחַ קוֹדֵם חוֹשֵׁשׁ לְאַחֵר: הַיֵּיחָא
לְגַמְרָא דְּר' כו'. פְּלוּגְמִייהוּ לְקַמְנָן בְּפ' בְּנוֹת
בְּרוֹתִים (דף נח:): **לְסוֹף ו'.** יוֹם אִלּוּ
וְיוֹמִים (ו' בְּתוֹךְ חֹדֶשׁ ו' בְּסוֹפוֹ דְּחַיִּי:
וְאַחֲרָיָה לְתַחֲלֹת שַׁעֲשֵׂה. יוֹם אֵיכָה בְּחֹדֶשׁ
לְהוֹלֵךְ לִבְגַּ: אֲלֵא לְמַד' אֲחִיר יוֹלֵדֵת
לְמַתְקוּטְעִים כִּינָה שֶׁמֶשְׁחָה לָּהּ. מֵרִיזִייהוּ
לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי לִיכָא לְמֵימַר כְּדֹשֶׁשׁ כוּלִי
הָאֵל לֹא הוּא וְאֵם זֶה לְסוֹף ו' זֶה לְסוֹף
ט' טַפִּי אֵיכָא וְאֵם זֶה ב' זֶה ב' לֹא
חֵמִי וְמוֹדְקִי לְהוּ וְלֹא נֶפֶל מִכְּלָל
דְּבָנִי קִינָא נִינְהוּ: **אִיפּוֹר שֶׁמֶעֱבֵא.**
דְּר' יוֹחָנָן: כ"ג לִלְוֵל. מִשְׁכַּחַת אֵלֶּה
לְאַחֲרָיָה נִגְמַרְתָּ וְכֻרְתָּ תַּחֲלֹת ל' וְאַחֲרָיָה
לְסוֹף ו' (לְכֹכֶה ע' יוֹלֵדֵת ל' יוֹלֵדֵת
לְמַתְקוּטְעִין): **הָאֵמַר מֵר' כו'.** קס"ד ב'ג'

ורה אור השלם

- וְאִם נִבְלַת בְּהֵתֶנְשָׂא וְאִם
מִמּוֹת יָד לָפָה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' דרב עזרא אמר ר' יוחנן מעשה: (ב) שם אמר רבא אשכחתינו: (ג) רש"י ד"ה לסוף ו' יום אז יומים בסוף חדש: (ד) תוס' ד"ה ממאי טעמא וכו' ומשני כל שומא וכו': (ה) בא"ד על כל השפיר ונתבטל טולו:

גליון הש"ס

במ' אמר לחן אינו דומה
בו'. לעיל טז ע"כ: רש"י ד"ה
ב"ג ובו' דלכולי עלמא בו'.
לקמן לח ע"כ: תוס' ד"ה
אלא בו' וי"ל בו'. עי' לקמן
לח ע"א תוד"ה שיפורא:

מוסף רש"י

שמה. מאי שנה צית ראשון דמטמיה
 ליה. אמר להו לפי שאינו הואיל
 וטלטלוהו גמוק: **מ"ט דר"ש.** נהי
 דגמוק מ"מ כל גופו של מת כאן הוה
 הוה"ל רבקב ובגלל וצבר הכנת שנימוח
 ונעשה לימיה קרומה: **ממין אחר.**
 אמר אפי' ממין טומאה אם אינה שוה לה
 עתה: **אחיז עליה.** אמרו ליה פסיקא
 מבאי שנה מעשייהו מטעמיה כולה דחל
 מיתלתא אמרי: **אפי' כי האי מילתא.**
 דאחיז לירי חוכא: **לימא איניש.**
 דלמא מתוך דבריו אמרי ליה טעמא
 ונלא לישקוף. ולימא מסבירנא ליה:
 עזמך על ד"ת סופך
 דליתנשא: **ואם זמור.** ושמתק סופך
 לשום יד על פה שנה מדע להשיב
 לשאלין: **מלא סרוד.** כף: **רב.**
 רבבוצית של מת וזה שיעורו לטמא
 כחלה הלכה למשה מסיני: **א"א.**
 על גב דרובא רבב אי אפשר
 שפול הפער שנה תהא רגרי
 של רבב שי שני רגריה של עפר
 ובגלל ההרב וצריך לו שיעורא דמדור:
 וצריך לו שיעורא דמדור:

תום' הרא"ש

מ"ט דרש שמעון. ה"ה ה"ה
למימר מ"ט דרבנן
בבית החיצון אבל משום
דרש שמעון איירי בטהרה
מתניתין אבל רבנן דמתניתין
איירי לענין טהרה.
ורש"י ז"ל מ"ט דרש"י של
ממ דינמוק מ"מ גופו של
רבנן כאן הוא הו"ל ברקב
בכצול. וקשה לה"ל מה
יאמר בסמוך ואודא ר"ש
ז"ל עמיה דמספר מלא
תנורו רבב שנפול לתוכו
נפול כל שוה לפי שאי
אפשר שיהיה שוה שני
אחד על פירדא ארבו. (נצל)
שלן רבב וחטר ליה. והיכי

פרדה
בַּהֲתַנְשָׂא וְאִם זְמוּת וְ
לְטַעְמִיָּה דְתַנְיָא יִמְלֵא תְרוּד רֻקֵּב שֶׁנֶּפֶל לְתוֹכוֹ עֵפֶר כֹּל
מִשְׁתַּהר מֵאֵי טַעֲמָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר ^(א) רַבָּה אִשְׁכּוּ
דִּיתְבִּי וְקֹאמְרִי אִי אִפְשָׁר שְׁלֵא יִרְבוּ שְׁתֵּי פְרִידוֹת עֵפֶר
רֻקֵּב וְחֹסִיר לִיָּה וְאִמְיָנָא לְהוּ אֲדַרְבָּה א"א שְׁלֵא יִרְבוּ
צֹרֶה שֶׁנֶּטְרָק בְּזִמְיָמִיו וְנִתְבַּלְבֵּל צֹרֶתוֹ לר"ש אִף בְּצִית הֶרְאָשׁוֹן וּמִדֶּרֶךְ
מִשּׁוֹם בְּלָבֹל אֵלֶּה וְהֵא דְמֵאָה מִטַּעַם מַת שֶׁלֶם וְצֵעִי נִמִּי ר"ל שֶׁלֶם בְּצִית
לְמֵאָה דְס"ד דְרַבִּי שְׁמַעוֹן מִטַּעַר אִף בְּצִית הַפְּנִימִי מִשּׁוֹם בְּטוֹל
הַפְּנִימִי מִשּׁוֹם בְּטוֹל מִשְׁהוּ הֵלֵךְ גַּם לְרַבִּי שְׁמַעוֹן לֹא נִתְבַּטֵּל כּוֹלֹ בְּצִית
דְּהֵ"ק כֵּסֶם שְׁאֵתָה מוֹדֵה בְּצִית הַחוּצוֹן שֶׁיִּמְיוֹק כִּי יֵשׁ לְטַעַר בְּצִית
צִי"ג (דף ג.) דְּפָרִיךְ עַל הַמֶּת עוֹל כִּיֹּם מִן הַמֶּת מִזֵּי מִנְּגַלָּה עוֹל כִּיֹּם מִן
בְּצִיט וְלֹא נִתְקַשְׁרוּ אֲצִרְיוֹ בְּגִדְיָן אֲמַלִּי לֹא מִשְׁנֵי בְּשִׁילֵי שְׁאִינָה מִטַּעַם